

Aproximació pràctica al control manual de la imatge digital

En aquest treball s'ha volgut aprofundir en el control manual de la imatge digital, tant durant com després de la captura, des d'un punt de vista molt pràctic, és a dir, comprovant i mostrant amb imatges pròpies tots els aspectes teòrics estudiats, amb l'objectiu d'aprendre a dominar els controls manuals d'una càmera rèflex digital i aplicar-los a la realització de projectes específics.

Un dels aspectes més difícils i alhora més gratificants quan s'aprenen a controlar els paràmetres involucrats en el control manual (velocitat d'exposició, diafragma i valor ISO) és el de l'exposició correcta, o més ben dit, de les exposicions correctes, i la gràcia està en utilitzar la que et permeti mostrar el que t'interessa en un moment determinat. Aquest és el cas de la imatge que he triat per a la portada, en la qual un temps d'exposició especialment llarg (304 s), amb el diafragma adequat (f/11) permet obtenir aquesta imatge d'una platja a les 10 de la nit. El primer pla correspon a la platja, on podem apreciar amb força detall l'aspecte de la sorra i alguns còdols; al pla intermedi tenim el mar, que presenta un aspecte força uniforme perquè el llarg temps d'exposició suavitza els moviments de l'aigua; a l'extrem dret, per sobre la línia de l'horitzó, s'aprecia un dels extrems de la costa i, al seu davant, el rastre de llum que deixa un vaixell a mida que va avançant. Per últim tenim el cel, en el qual hi podem veure alguns núvols primers i el que és més interessant, les línies que deixen les estrelles en el seu moviment aparent; si ens hi fixem una mica més, veurem que aquestes línies del rastre seguit per les estrelles són bastant horitzontals, gairebé paral·leles a l'horitzó; això vol dir que estem mirant un cel que està ben lluny de l'estrella polar. En realitat l'objectiu de la càmera està orientat cap al sud, perquè la fotografia està feta a la platja de Vallcarca (Sitges). Aquesta fotografia representa un exemple del que el fotògraf Bryan Peterson (l'autor que més he consultat) anomena "Fotografies amb història", tant pel que fa a la composició (inclou tres plans) com pel fet que els tres plans es veuen ben enfocats.

Al llarg del treball s'han portat a terme diversos projectes de fotografia relacionats amb: l'exposició i la velocitat d'obturació (com el de l'exemple explicat), amb l'òptica extrema com l'ull de peix i el teleobjectiu llarg (inclou fotografies de la lluna, d'ocells i un projecte tècnic), i amb flaix estroboscòpic (inclou un projecte didàctic). També s'han estudiat els principals factors que influeixen en la qualitat de la imatge digital, realitzant petits projectes per comprovar cadascun d'ells (format RAW, valor ISO, HDR, Histograma en viu...).

Com a conclusió potser destacaria que aquest treball m'ha fet canviar la manera en què jo mirava la fotografia. Abans pensava que resultaria rellevant dominar els programes d'edició com Photoshop, però m'he adonat que el més important és fer una bona captura i en això ajuda molt tenir un cert domini del control manual de la càmera.